

Tuuletin

Viime viikolla olin käynyt vihdoin ostamassa tuulettimen. Kuuntelin sen kohinaa pienessä asunnossani. Olimme käyneet ostamassa tuulettimen viime viikolla Hillan kanssa. Koko kesäni oli oikeastaan vierähtänyt hänen seurassaan. Hilla tapasi sanoa, että viivyttelen asioiden tekemistä. Perjantaina hän tuli töihin minua vastaan ja sanoi, että lähdetään ostamaan tuuletinta. Ihailin Hillassa hänen päättäväisyyttä. Ihailin häntä monessa muussakin asiassa.

Kävelimme pitkin joenvartta keskustaan. Hilla oli päättänyt jo paikan, mistä käymme ostamassa tuulettimen. Hillan mukaan me tekisimme tänään ruokaa yhdessä, ja jos tuuletinta ei ole, ruokaa ei voi laittaa. Katselin Hillaa, kun tämä käveli hiekkatietä pitkin uusi mekko päällä. Mekko istui hänen päälle täydellisesti. Hän oli niin huoleton. Hilla kertoi minulle uudesta ärsyttävästä pomostaan ja minä kerroin puolestaan mitä olin syönyt lounaalla. Keskustelumme sujui aina niin kevyesti. Se oli niin helppoa. Olin aina kokenut tukalaksi uusiin ihmisiin tutustumisen. Hillan kanssa oli alusta asti mukavaa. Hän toi minulle sellaista varmuutta itsessäni, jota en ollut ennen kokenut kenenkään toimesta.

Liikkeen loisteputkilamput hohkasivat kellertävinä ja saivat tavarat näyttämään luotaansatyöntävilä. Jokaisella myyjällä oli sähkönsiniset tyköistuvat paidat ja he kiersivät kaupassa asiakkaiden luona. Astuimme ovesta sisään. Hilla käveli suoraan sinipaitaisen myyjän luokse ja kysyi itsevarmasti tuulettimista. Minä seisoin hiljaa vieressä ja katselin, kun hän kysyi tiukkoja kysymyksiä myyjältä. Hilla saattoi monesti vitsailla ihmisten kustannuksella ja tehdä heidät kiusaantuneiksi. Minulle Hilla ei niin kuitenkaan tehnyt. Hän tiesi, etten pitäisi siitä. Hilla ymmärsi minua ja minä ymmärsin Hillaa. Suhteemme oli aina ollut mutkaton.

Seisoimme vierekkäin tuuletin rivistön edustalla. Vertailin hintoja päässäni. Tiesin jo, minkä Hilla halusi minun valitsevan. Hillan mielestä minun täytyi ottaa halvin vaihtoehto, koska ei ole järkeä maksaa paljoa sellaisesta esineestä, kuin tuuletin. Otin kaupan halvimman tuulettimen. Hilla kaappasi tuulettimen kainaloonsa ja viiletti tiskille saman myyjän luokse, joka oli häntä alussa neuvonut. Maksoin ja me molemmat kiitimme myyjää sekä hymyilimme tälle.

Paluumatkalla Hilla halusi näyttää minulle hänen uuden suosikkipaikkansa. Hilla otti minua kädestä kiinni. Katsoin perästä miten hänen vaaleat, tuulesta sotkuiset hiukset hulmusivat. Miten paljon halusinkaan olla kuten hän.

Kesän jälkeen näimme viimeisen kerran. Hilla palasi takaisin kotikaupunkiinsa, enkä tiennyt, milloin näkisin hänet uudestaan. Saattelin Hillan bussipysäkille viimeisinä kesän polttavina iltoina. Hilla nousi bussiin, heilutti kättään ja katseemme kohtasivat haikeana viimeistä kertaa.

Kirjoittaja: Nelli Nisula

Teksti on palkittu kunniamaininnalla IBBY Finlandin kirjoituskilpailussa 2022.